

Γιατί ποτέ δὲν πᾶνε σύμφωνα τὰ δύο ὠρολόγια ;
Γιατί τὸ ἓνα τῶρρα οἱ Ἄγγλοι γὰρ νὰ βλέπουν τί ὥρα ἦναι εἰς τὴν πατρίδα των.

Τὸ δὲ τῆς Ἀγορᾶς δεικνύει σταθερῶς ἀπὸ τῆς τοποθετήσεώς του ὥραν 6 $\frac{1}{2}$ καὶ τοῦτο γινόμενον ἀφορμὴ ὁμοίων εὐφυολογιῶν π. χ.

Γιατί δείχνει πάντα 6 $\frac{1}{2}$;

Διότι εἶναι ἡ μόνη θέσις, εἰς ἣν ἰσχύμενοι οἱ δεῖχται δύνανται νὰ δεικνύωσι καὶ οἱ δύο τὴν κἄτωι μεγάλους χρυσοῦς γράμμωσιν ἐπιγραφῆν

«ΕΠΙ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΘΑΝΟΥ ΚΑΝΑΚΑΡΗ.»

Οἱ δὲ ἐνοικισταὶ τῶν μηχανημάτων τῆς ἀγορᾶς διασκέπτονται πῶς νὰ μὴ πληρώσωσιν εἰς τὸν δῆμον τὰ ἐνοίκια, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς ἐνοικιάσεως οὔτε μίαν ὥραν προῆλθε.

Εἶται λοιπὸν εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμοῦ, βλέπεις, τὸ ὠρολόγιον τῆς Μητροπόλεως δεικνύον 12 καὶ 1 $\frac{1}{4}$, σπεύδεις νὰ μὴ κρούσῃ ἡ σοῦπα, ὁδοιπορεῖς ἐν τέταρτον μέχρι οὗ φθάσῃ εἰς τὴν οἰκίαν σου εἰς τὸ Ἰάσι καὶ ἀκόμη ἡ σοῦπα δὲν ἐρρίφη εἰς τὴν χύτραν ὑπὸ τῆς συζύγου σου, ἐχούσης ὡς γνῶμονα τὸ ὠρολόγιον τοῦ Παντοκράτορος, ὑπερ καὶ σὺ βλέπεις τότε δεικνύον 12 πρὸς 1 $\frac{1}{4}$. Ἀφοῦ λοιπὸν εἶχαι τόσῳ δύσκολος ἡ συμφωνία καὶ συντήρησις τῶν μηχανικῶν ὠρολογίων, δικτὶ δὲν κατασκευάζει ὁ Δήμαρχος ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ἀκριβέστατα καὶ ἀδάπανα ἡλικιὰ ὠρολόγια ;

Ἡ κυκῶπις, ἡ ῥοδοπέριος, ἡ χιονόλευκος, ἡ καλλιμαζος, ἡ εὐμήκης, ἡ λεπτή καὶ γλυκεῖα ἀμυζών, ἡ ἀποθέσις τῶν νηπιγωγῶν, ἀνχωρεῖ προσηχῶς διότι, λέγουσιν, ἡ μικρὰ δὲν τὴν θέλει, ἀλλὰ μὴπως προσεγγίζομεν πλείοτερον εἰς τὴν ἀλήθειαν ὑποπεύοντες ὅτι δὲν τὴν θέλει ἡ μεγάλη ; Ὡστε ἀποχωρεῖται τὴν ὠρικὴν μας φύσιν ἐμνησιλογεῖ εἰς τὰ Ἰψηλὰ Ἀλώνια· «Τὶ ὠρρηξία Ὀχλασσα !» Φεύγει, τί κοῦμα ! Κλαύστε ὅσοι ἀγαπᾶτε τὸ ὠρικὸν ὑπὸ πᾶν ἔθνος.

ΝΕΙΚΟΣ

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΣΥΡΑΙ

Νὰ σὰς διηγηθῶ κατένευ μῦθον ἢ νὰ σὰς ἀντιγράψω καμμίαν σιγητὴν τοῦ δραματικοῦ ποιητοῦ τῆς Σύρου Λουλουδάκη ; Ἐχω σπάνιον ὕλην ; καὶ ἐσκέφθη καὶ ἔπε.

καλὸς ἄνθρωπος ὁ καυμένος καὶ ἀφινέ του καμμία φορὰ ἀναικτὸ καὶ ἔως τὸ πρωί.

Ὁ βοηθὸς λαμβάνων ὕρον σοβρῶν.

— Τώρα μὲ συγχωρεῖτε νὰ σὰς πῶ κ' ἐγὼ κάτι τι ;

— Ἐμπρὸς ἐλευθέρως, τί λόγος.

— Εἶναι ἐδῶ κἄτω ἓνα χρυσοπαίγιον . . . καὶ καθὼς μανθάνω ἅτῳ προκρίτοχόν σας εἶχαν δώσει πεντακόσκις . . . ἀλλὰ ἐμεῖς τί μᾶς πειράζει, ἡμεῖς δὲν ἐλάθομεν τίποτα . . . Πρέπει, εἶνε χρῆος νὰ πληρώσῃ . . . Τέτοιαι αἰτῆρὰ καταγῶγικα θέλουν βάρεμα . . .

— Βέβαια, βέβαια ! Ἀκού ; ἐκεῖ ; Καὶ θέλει ρώτημα ;

— Εἰρῶ μὴ σπεῖρα νυκτοκλεπτῶν . . . ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐνοχλῶ . . . καὶ ὁ σκοπός μου εἶνε νὰ πάρομε μυρουδιὰ πού ἔχουν τὴν ἀποθήκην τῶν κλεψιμαίων . . . Ἀλλὰ πού θὰ μοῦ πᾶν ; Ἢ τοὺς γράψω, ἢ μοῦ πέσουν

ριπάτησα καὶ ἐκῆπνισα καὶ ἐδοῦτησα τὴν γραφίδα μου ; ἀλλὰ ματαίως ; ἐνδόμυχος φωνὴ μὲ συμβουλεύει νὰ ἀφῆσω τὸν κἄλαμόν μου ; διότι τί νὰ γράψω ; περὶ τοῦ Café Chantant ? Δυστυχῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὰς προσδοκίας ὄλων παθῶν τελευταίως ἐξ ἀναιμίας παρέδωκε χθές τὸ πνεῦμα καὶ ἤδη οἱ ἀοιδοὶ τοῦ ἀμερικανοῦ ἀναπαύονται ἐπὶ τῆς κλίνης των. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ τὴν Σύρον τὴν ξέρετε καὶ τὴν ξέρομεν ; τὸ μέγαρον τοῦ ἑκατομμυριοῦ κατалаμβάνει τὸ σκότος καὶ ἡ σιγή, πρὶν εἶτι τὸ ὠρολόγιον κρούσῃ τὴν ἐννάτην, καὶ πού καὶ πού μόνον ἀπὸ τῶν παρθύρων ἀκούονται χατηρήματα προκίγγελα ἐλαφροῦ καὶ ἀταράχου ὕπνου. Μόνη σωτηρία, μόνη παρηγορία τῶν μελαγχολικῶν τούτων ψυχῶν ἐλπίζομεν νὰ φθάτῃ ὁ ἰταλικὸς θείσος μετὰ τῆς δημοφιλῆς Chiara-monte σας, ἣτις δὲν ἀμφισβῆλω ὅτι θὰ σφραγίσῃ καὶ ἐδῶ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐκατόμυθου ἀριῶν, αἰῶν τε τελείων.

Μόνον κατὰ ἓν παρ' ὀλίγον νὰ πλησιάζωμεν τὰς Ἀθήνας, κατὰ τὸν Δάγγειον πυρετὸν, ὅστις πρὸ ἡμερῶν τινων μᾶς ἐπεσκέφη καὶ ὅστις κατὰ τὴν γνώμην ἱατροῦ, ἔχοντος πλείστους θυμακτάς καὶ μετρίαν ἀξίν, ἐμελλε νὰ εἰσῆ ἐπὶ τῆς κλίνης τὰ ἐννενηντα ἑκατοστὰ τοῦ πληθυσμοῦ μας ; συμπεριφέρει δὲ τοῦτο ὁ Lechêque τῆς πόλεως μας, ἐκ τοῦ ὅτι καὶ ἄλλοτε εἰς Κἄτρον ἐνσκήψας ἔστον πληθυσμὸν προσέβλεπε, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν χώραν καὶ τὸ κλίμα τῆς αἰθιοπικῆς γῆς. Ὁ πυρετὸς οὗτος ἔλκει ἐξ Ἀραβίας τὴν καταγωγὴν, κατὰ δὲ τὴν ἐνεργειάν του προουσιάζει πλατέα σείγματα κόκκινα ἐπὶ ὄλου τοῦ σώματος, ἀναδιβάζων τὴν θερμοκρασίαν μέχρι 38° 5. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ γνώμη αὕτη τοῦ ἱατροῦ μας ἐμπροκίμαται ; μέχρι σήμερον καθ' ὅλην τὴν πόλιν διαφεύδεται, ροχθακί δὲ βροχὴ συνοδευθεῖσα καὶ ὑπὸ κεραινοῦ τρεχῆσαντος τοῦς πάντας καὶ οὗ τὰ ἔχρη δὲν εὐρέθησιν εἰσέτι, εἶναι νομίζομεν ἀρκετὴ νὰ καθάρσῃ τὴν ἀτμοσφαιρὰν ἀπὸ πικρῶς μολύσματος, καὶ νὰ ἀφήσῃ οὕτω τὸν ἱατρὸν μὲ τὴν ἀπὸ τρίποδος μεμονωμένην ιδέαν του.

Ἴσως εἶναι αὕτη ἡ τελευταία ἀντιποικισίς μου διότι ἀνωτέρω ἀνάγκη μὲ καλεῖ πλησίον σας. Ἐπιμυλάσσομαι ἔμως νὰ σὰς γράψω περισσότερα ὅταν ἐπιτρέψω, ὅποτε ἢ ὑπάρχη καὶ τὸ θέκτρον. ΜΙΣΟΣ

στὰ νύχια καὶ μανθάνω ὅτι ἔχουν ἰακνῆς ἀξίως πράγματα . . . Τέτοιαι ὄντα πρέπει καμμίαν φορὰ νὰ κάμῃ κάποιος πῶς δὲν τὰ βλέπει μέχρις ὅτου φτείσσουν καμμίαν καλὴ δουλειὰ καὶ τότε . . . χαρὰ . . . Κοπιᾶστε δῶ ! — Σωστό . . . Τέλος πάντων κάμῃ ὅ,τι σὲ φωτίσῃ ὁ Θεός . . . Ἄιντε στὸ καλό . . . Ἄν μὲ ζητήσῃς θὰ μὲ εὐρῆς ἢ στὸ θέκτρο ἢ εἰς τὴν μπουρξία. Καλὴ ὕψις καὶ τὰ μάτια σου τέταρα . . . Ἐκεῖνοι οἱ κλητῆρες κάμουν καὶ κάτι δουλειὰς ἀπ' ἐξῶ καὶ ἔχε τὸν νοῦ νὰ μὴ μᾶς κοροϊδεύσουν . . . Ἄιντε στὸ καλό . . . τρέβη.

Ὁ ὑπακτινός μόνος.

— Βρὲ θὰ τῆς δώσω τῆς ὑπηρεσίας ; νὰ καταλάβῃ, πού ν' ἀφήσῃ τ' ὄνομά μου νάμει !

ΠΑΛΙΑΝΘΡΩΠΟΣ.